

som nu kommer, fra 1. Januar til Udgangen af Marts. For det første vilde dette Tillæg ikke svare til det Forhold, som i øvrigt er opstillet for Størrelsen af Konjunkturtillæget for de forskellige Lønninger. Men dernæst er jeg tilbøjelig til at tro, at ogsaa et saadant Tillæg vil medføre for store Udgifter for Statskassen i Øjeblikket.

Der er en Udtalelse af den højtærede Finansminister, som jeg lægger adskillig mere Vægt paa, og som jeg ogsaa tror, at Tjenestemændene skal lægge mere Vægt paa, end om de muligvis i Øjeblikket kunde faa et Tilskud af 100 Kr. over hele Linien til Konjunkturtillæget. Det er den Udtalelse, som gaar ud paa, at Regeringen, selv om vi kommer ind i en Periode, hvor de private Erhverv nødes til at sætte Lønningerne lavt, vil gøre, hvad der staar i dens Magt, for at opretholde den Lønordning, Tjenestemændene i Øjeblikket har. Det er et Tilsagn, som efter min Mening er af langt større Betydning for Tjenestemændene end, om de for en ganske kort Periode muligvis kunde opnaa en Forøgelse af Konjunkturtillæget paa 100 Kr. Dette Tilsagn havde ganske vist den Tilføjelse: saa længe Finansernes Tilstand gør det muligt; men bag dette Tilsagn staar den højtærede Finansministers Ord, jeg tænker, at bag disse Ord staar ogsaa hele Venstre, og jeg kan sige, for vort Vedkommende vil vi ogsaa gøre disse Ord til vore: Altsaa, uanset dette, som man for øvrigt ikke alene aner, men som man næsten med Vished kan sige vil blive Tilfældet, at Lønningerne i de private Erhverv og som Følge deraf ogsaa Velstandsniveauet for hele Samfundet vil dale noget, vil den højtærede Finansminister og hans Parti og ogsaa vil være med til, saa længe det overhovedet er muligt, at opretholde den Lønstandard, som blev fastsat ved Tjenestemandsløven og kom til at gælde fra 1. Oktober 1919. Alle, ogsaa Tjenestemændene, maa under de nuværende Forhold resignere. Det kan være trist at skulle anvise den Vej, men der er efter min Formening ikke anden Vej at anvise. Jeg antager derfor ogsaa, at Tjenestemændene, som af tidligere Erfaring ved, at vi gerne vil tage os af deres Sag, og at deres Interesser har ligget os varmt paa Sinde, vil se, at naar vi anbefaler dem i dette Øjeblik og under de nuværende Forhold at resignere, er det, fordi Forholdene er af en saadan Beskaffenhed — og Lovgivningsmagten har ingen Indflydelse paa at ændre dem — at Tjenestemændene bør, om end med Resignation, tage imod det Forslag, som foreligger her, og ikke glemme

de Udtalelser, som Finansministeren fremkom med, da dette Lovforslag blev fremsat, og som efter min Formening rummer meget større Sikkerhed for deres fremtidige Lønordning end en ganske kortvarig Forbedring, f. Eks. med dette Tillæg af 100 Kr. til Konjunkturtillæget.

Da der af det ærede Medlem Hr. Valdemar Olsen er fremsat Ønske om en, jeg antager kortvarig, Behandling i et Udvalg, vil jeg for mit Vedkommende heller ikke have noget at indvende mod dette. Det forekommer mig at være rigtigt, at det Udvalg — antagelig Lønningsudvalget —, som faar Sagen til Erklæring, foruden at høre, hvad den højtærede Finansminister, Lønningsraadet og de andre, som har haft Lejlighed til hidtil at udtale sig, har at fremføre, mulig ogsaa faar Lejlighed til at høre, hvad der fra anden Side, fra Tjenestemændenes Side, kan fremføres. Men vi for vort Vedkommende erklærer os rede til at give vor Tilslutning til Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Rode: Da det ærede Medlem Hr. Gamborg paa Grund af sin Deltagelse i Postkommissionens Arbejde er fraværende, skal jeg fremføre nogle Bemærkninger, idet jeg gaar ud fra, at Lovforslaget, efter hvad tidligere Talere har udtalt, vil blive henvist til Behandling i Lønningsudvalget. Lovforslaget fremkommer jo ledsaget af Henvendelser til Offentligheden og til Rigsdagen fra alle Klasser indenfor Tjenestemandstanden, der udtrykker deres Utilfredshed med de Forhandlinger, der er førte, og det Resultat, som disse Forhandlinger har faaet, og dette er særdeles beklageligt. Naar Krav om Ændring overhovedet er rejst, skyldes det Forhold, som ikke er fremkaldte af Tjenestemændene, men fremkaldte ved Forholdenes Udvikling og delvis ogsaa ved Regeringens Politik. Det er aabenbart under Forhandlingerne i Ministeriet ikke lykkedes den højtærede Statsminister at overbevise de forhandlende Organisationer om Rigtigheden af de Betragtninger, han fremførte. Disse Betragtninger har, efter hvad der er fremført i Referater, delvis haft Karakter af Formaninger. Jeg maa sige, at jeg tror, at heller ikke den Tale, som det ærede Medlem Hr. Søren Svendsen holdt her i Dag, var i synderlig Grad hensigtsmæssig, forsaavidt den gik ud paa at holde en større Forelæsning om Embedsmændenes og Tjenestemændenes Stilling for Øjeblikket i vort Samfund, til hvilken Forelæsning der kunde gøres adskillige Bemærkninger, og jeg antager, at ogsaa Tjenestemændene selv har